DZIENNIK URZĘDOWY
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

Bydgoszcz, dnia 15 listopada 1955 r. | Nr 10 | Poz. 38-40

TREŚĆ

38

UCHWAŁA NR 22
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 26. X. 1955 r.
w sprawie rozwoju drobnej wytwórczości

Mając na uwadze, że —

1) dla zapewnienia wykonania zadań postawionych przez IV Plenum KC PZPR konieczne jest włączenie do podniesienia produkcji rolniczej również innych działów gospodarki województwa,
2) przemysł drobny, przemysł państwowy i spółdzielczy, po swej reorganizacji posiada wszystkie możliwości rozszerzenia pomocy produkcyjnej i usługowej dla rolnictwa i ludności wiejskiej,
3) przemysł drobny województwa bydgoskiego nie wykorzystuje dotąd w pełnej mierze zasobów surowcowych i innych rezerw, znajdujących się na terenach wiejskich, a mogących przyczynić się do zaktywizowania przemysłowego wsi —

Celem zagwarantowania szerszej i pełniejszej pomocy ze strony przemysłu drobnego dla rolnictwa i ludności wiejskiej, oraz przygotowania właściwego startu tego przemysłu do realizacji zadań Planu 5-letniego,

Wojewódzka Rada Narodowa

na podstawie art. 6 ustawy z dnia 20. III. 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130)

uchwala:

A. Skoncentrować w latach 1956—1957 swój wysiłek aparatu wykonawczego, terenowych rad narodowych, organizacji nadzorowanych przez WRN jak Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Pracy, oraz Izby Rzemieślniczej w Bydgoszczy na odcinku:

I. **zaktywizowania terenów wiejskich i małych miasteczek pod względem przemysłowym** poprzez zbliżenie zakładów przemysłowych do baz surowcowych rolnictwa, do zasobów surowców pochodzenia miejscowego znajdujących się na terenach wiejskich i miasteczek, oraz wykorzystanie nieczynnych względnie niewykorzystanych należycie obiektów przemysłowych;

II. **zwiększenia pomocy produkcyjnej** dla rolnictwa i ludności wiejskiej poprzez rozszerzenie planów asortymentowych artykułów o wyraźnym przeznaczeniu dla zaspokojenia potrzeb rolnictwa i ludności wiejskiej,

III. **polepszenia pomocy usługowej** dla rolnictwa i ludności wiejskiej poprzez właściwy rozwój wiejskich punktów usługowych;

IV. **podniesienia poziomu pracy** uspołecznionych zakładów przemysłu drobnego, działających na terenach wiejskich.

B. **Ustalić następujące główne zadania i środki dla rozszerzenia pomocy przemysłu drobnego**, podporządkowanego radom narodowym, **dla rolnictwa i ludności wiejskiej:**

I. **w zakresie większego zaktywizowania przemysłowego wsi —**

1. **Wojewódzki Zarząd Przemysłu oraz Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy** opracują do 31. XII. br. program zorganizowania nowych zakładów produkcyjnych na terenach wiejskich i w małych miasteczkach w latach 1956—1957, w oparciu o środki Wojewódzkiego Funduszu Rozwoju Przemysłu Terenowego, oraz o wykorzystanie spółdzielczych inwestycji pozalimitowych.

Program ten uwzględniać powinien w szczególności:

a) wnioski terenowych rad narodowych dotyczące potrzeb i możliwości zorganizowania nowych zakładów produkcyjnych na terenach wiejskich;
b) rozwój zakładów przemysłu spożywczego, głównie przetwórstwa owocowo-warzywnego, przetwórstwa runa leśnego i przetwórstwa mięsnego — w oparciu o miejscowe surowce pochodzenia roślinnego i zwierzęcego;
c) rozwój zakładów produkcji materiałów budowlanych poprzez odbudowę nieczynnych lub uruchomienie nowych: cegielni stałych lub przenośnych, dachówczarni, wapienników, eksploatacji złóż kamienia budowlanego, kruszywa naturalnego i innych zakładów produkcyjnych materiałów budowlanych w oparciu o miejscowe bazy surowcowe;
d) wykorzystanie nieczynnych lub dotąd niewykorzystanych należycie obiektów przemysłowych, znajdujących się na terenach wiejskich;

2. **Wojewódzka Komisja oraz powiatowe i miejskie komisje** planowania gospodarczego w tym samym terminie:

a) skoordynują prace jednostek przemysłu drobnego w zakresie ustalania programu rozwoju zakładów produkcyjnych na terenach wiejskich;
b) udostępnią jednostkom przemysłu drobnego posiadane materiały inwentaryzacyjne dotyczące złóż i zasobów surowców miejscowych, oraz obiektów nieczynnych i niewykorzystanych należycie,
c) opracują powiatowe plany aktywizacji przemysłowej wsi w zakresie jak w pkt. I — 1.

3. **Prezydia terenowych rad narodowych:**

a) zbadają zdolności istniejących zakładów produkcyjnych terenowego przemysłu państwowego i spółdzielczego, działających na wsi lub w miasteczkach, w których istnieją możliwości wprowadzenia i rozszerzenia produkcji z miejscowych surowców;
b) w przypadku stwierdzenia możliwości wykorzystania surowców miejscowych lub rozszerzenia ich zastosowania do istniejącej produkcji ustalą dla tych zakładów zadania planowe na poszczególne lata;
c) popierać będą wszystkimi środkami inicjatywę ludności wiejskiej, oraz udzielą jej pomocy przy uruchamianiu własnymi środkami produkcji, eksploatacji, oraz wykorzystania miejscowych surowców na własne potrzeby.

W szczególności prezydia terenowych rad narodowych winny inicjować i popierać organizowanie się ludności wiejskiej w celu zbiorowego, wspólnego pozyskiwania lub produkcji miejscowych surowców na potrzeby budownictwa spółdzielczego — **przy podejmowaniu powyższych prac udzielać pomocy** poprzez:

bezpłatne wypożyczanie potrzebnego sprzętu na prawach pierwszeństwa, udzielanie pomocy technicznej ze strony zakładów przemysłu drobnego przy organizowaniu wydobycia surowców itp.

4. Program zaktywizowania przemysłowego wsi winien być przedłożony do zaakceptowania Prezydium WRN w terminie do 15. II. 1956 r.

II. **W zakresie zwiększenia pomocy produkcyjnej dla rolnictwa i ludności wiejskiej —**

1. **Wojewódzki Zarząd Przemysłu i Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy** ustalą w terminie do 20. XII. 1955 r. plany asortymentowe, uwzględniające:
   a) rozszerzenie ilości produkowanych artykułów wyłącznie dla wsi;
   b) wprowadzenie nowych asortymentów dla potrzeb rolnictwa i ludności wiejskiej z wyliczeniem zakładów produkcyjnych oraz terminów przekazania tych wyrobów do wiejskiego aparatu handlu;
   c) środki zabezpieczające pełne wykonanie tych planów.

2. **Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego** — w terminie do 5. XII. br. zorganizuje i przeprowadzi wraz z przedstawicielami: Wydziału Handlu Prezydium WRN, Wojewódzkiego Zarządu Rolnictwa, WZGS, oraz Wojewódzkiego Zarządu Samopomocy Chłopskiej analizę zaopatrzenia i potrzeb rolnictwa i ludności wiejskiej w artykuły przemysłowe, głównie pod kątem:
   a) zaopatrzenia wsi w części zamienne do maszyn rolniczych i usprawnienia ich dystrybucji;
   b) ustalenia rodzajów i ilości asortymentów dla rolnictwa i ludności wiejskiej, potrzebnych w pierwszym rzędzie;
   c) uregulowania odcinka dalszej współpracy jednostek przemysłu drobnego z wiejskim aparatem handlowym w zakresie zamawiania i realizacji zamówień na artykuły przemysłowe dla wsi.

   Wszystkie te ustalenia winny być przekazane wojew. jednostkom przemysłu drobnego w terminie do 10. XII. 1955. celem właściwego ustawienia produkcyjnych planów asortymentowych.

3. Prezydia terenowych rad narodowych organizować i przeprowadzać będą poprzez swoje komórki oraz aktyw społeczny kontrole zakładów przemysłu drobnego w zakresie pełnej realizacji planów asortymentowych dla rolnictwa i ludności wsi.
   Zaleca się jak najczęstsze analizowanie tego odcinka pracy przemysłu drobnego na posiedzeniach prezydiów rad.

III. **W zakresie polepszenia działalności usługowej na wsi —**

1. **WZP i WZSP** oraz podległe im przedsiębiorstwa terenowe uruchamiać winny wiejskie punkty usługowe bezwzględnie wg ilości, lokalizacji i branż ustalonych przez prezydia terenowych rad narodowych.

2. Zobowiązuje się WZP i WZSP do opracowania realnych planów — w porozumieniu z Wojewódzkim Zarządem Rolnictwa — działalności brygad lotnych na wsi.

3. Prezydia terenowych rad narodowych do końca 1955 r. poddadzą ponownej i szczegółowej analizie:
   a) istniejące rozmieszczenia i branżowość punktów usługowych na wsi;
   b) ustalą najpilniejsze potrzeby wsi w tym zakresie w oparciu o postulaty ludności (Gr. R. N.);
   c) zagwarantują dla nowych punktów lokale;
   d) ustalą w porozumieniu z przedsiębiorstwami przemysłu drobnego realny plan rozwoju sieci punktów usługowych na 1956 i 1957 r.

4. Prezydia terenowych rad narodowych organizować i przeprowadzać winny przez swój aparat oraz aktyw społeczny systematyczne kontrole działalności punktów usługowych w szczególności:
   a) zgodnie z ustaleniami prezydiów uruchamianie punktów (terminy, lokalizacja i branża);
   b) jakości świadczonych usług i ich terminowości;
   c) gospodarki zaopatrzeniowej punktów usługowych.

   Zaleca się w tym zakresie:
   a) uwzględnianie i zabezpieczenie zaopatrzenia punktów usługowych wiejskich z puli wolnorynkowej, stojącej do dyspozycji prezydiów;
   b) częste analizowanie rozwoju i działalności usługowej na posiedzeniach prezydiów;
   c) wyciąganie słusznych konsekwencji w stosunku do przedsiębiorstw przemysłu drobnego nie realizujących swych zadań usługowych na wsi.

5. Izba Rzemieślnicza w porozumieniu z prezydiami rad narodowych zwróci szczególny nacisk na uruchamianie zakładów rzemieślniczych na wsi i w tych rodzajach rzemiosł, w których usługi uspołecznione w chwili obecnej nie mogą być zagwarantowane.

IV. **W zakresie podniesienia poziomu pracy zakładów i punktów usługowych przemysłu drobnego, działających na wsi —**

1. **WZP i WZSP** zwrócą szczególną uwagę na podniesienie:
   a) jakości produkcji i usług oraz przeprowadzą szczegółową rewizję cen dotąd stosowanych za podstawowe usługi;
   b) kwalifikacji zawodowych pracowników punktów usługowych;
   c) wyszkolenia ideologicznego pracowników zakładów przemysłu drobnego na wsi;
   d) wyglądu zewnętrznego i porządku w zakładach wiejskich, aby zakłady wiejskie były żywym wzorem wyższości gospodarki uspołecznionej.

2. WZP i WZSP winny opracować konkretne formy realnej pomocy sąsiedzkiej dla rolnictwa i włączyć je do planów działania swych przedsiębiorstw i zakładów na terenach wiejskich, w szczególności:
   a) w zakresie tzw. szefostw zakładów przemysłu drobnego nad spółdzielniami produkcyjnymi i innymi socjalistycznymi gospodarstwami rolnymi;
   b) w zakresie zaprowadzania i prowadzenia księgowości w spółdzielniach produkcyjnych;
   c) w zakresie inicjowania, organizowania i pomagania przy tworzeniu prostych form kooperatyw chłopskich, szczególnie produkcji materiałów budowlanych.

C. **Postanowienia końcowe**

1. Zobowiązuje się Prezydium WRN:
   a) do szczegółowego opracowania poprzez Wojewódzką Komisję Planowania Gospodarczego, Wojewódzki Zarząd Przemysłu, Wydział Handlu Prezydium WRN i inne jednostki podległe i nadzorowane przez Prezydium WRN — w terminie od 31. X. 55 do 28. II. 1956 r., powyższych głównych zadań w formie zarządzeń regulujących obowiązki, zakres, terminy i operatywne plany działania wszystkich jednostek, współdziałających w realizacji niniejszej uchwały;
   b) do powiązania zadań ustalonych lub z nich wynikających z Narodowym Planem Gospodarczym na 1956 i 1957 rok.

2. Wyniki realizacji niniejszej uchwały analizować co kwartał na posiedzeniach Prezydium WRN począwszy od 1. I. 1956 r.

3. Komisje drobnej wytwórczości WRN, PRN i MRN nasilą kontrolę realizacji zadań wynikających z niniejszej uchwały.

4. Za realizację niniejszej uchwały, a tym samym za właściwe i szersze udzielenie pomocy ze strony przemysłu drobnego dla rolnictwa i ludności wiejskiej województwa czyni się odpowiedzialnym Prezydium WRN.

Za Wojewódzką Radę Narodową:

Przewodniczący V Sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej
J. Kępa

Sekretarz V Sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej
M. Kulesza

39

UCHWAŁA NR 46/224

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

z dnia 5 października 1955

w sprawie ustalenia zasad współpracy między Wydziałem Rent i Pomocy Społecznej Prez. WRN i WZSP w zakresie otoczenia właściwą opieką spółdzielni inwalidów

Z uchwały Prezydium Rządu z dnia 29 listopada 1950 r. w sprawie opieki nad inwalidami wojskowymi i wojennymi oraz z późniejszych zarządzeń władz centralnych odnoszących się do wszystkich inwalidów, wypływa głęboka troska władzy ludowej o warunki bytowe inwalidów i ich rodzin, zagwarantowane art. 60 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Nałożone na wszystkie resorty gospodarki narodowej zadania zmierzają do przeszkolenia zawodowego i zatrudnienia wszystkich inwalidów, by przez odpowiednie do ich kalectwa lub schorzenia zatrudnienie, zagwarantować im trwałą podstawę materialną, a przy tym wzbudzić w nich świadomość, iż mimo znacznej nieraz utraty sprawności fizycznej, są na równi z ludźmi zdrowymi — pożytecznymi członkami społeczeństwa.

Szczególne obowiązki w tym zakresie ciążą na spółdzielczości pracy w ramy której wchodzą spółdzielnie inwalidzkie, przeznaczone specjalnie do zatrudnienia inwalidów ciężko poszkodowanych.

Organa produktywizacji inwalidów administracji państwowej w skali wojewódzkiej, tj. wydziały i referaty rent i pomocy społecznej — prezydiów wojewódzkich, miejskich, powiatowych rad narodowych są zobowiązane do nadzoru nad właściwym szkoleniem i zatrudnieniem inwalidów zgłaszających się do pracy.

Do takiego samego nadzoru w pionie spółdzielczości pracy, w skali wojewódzkiej jest zobowiązany Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy, który powinien czuwać nad właściwym przebiegiem szkolenia przywarsztatowego, odpowiedniego do inwalidztwa zatrudnienia, a w związku z tym powinien należycie ustawiać profile i plany produkcyjne w spółdzielniach inwalidzkich, zaopatrywać te spółdzielnie w surowiec w pierwszej kolejności i w ten sposób, by nie były one narażone na przestoje z braku surowców, na co wskazuje okólnik nr 12 Prezesa Zarządu CZSP z dnia 24 grudnia 1954 r. ustalający zasady współpracy między poszczególnymi zarządami WZSP w zakresie otoczenia właściwą opieką spółdzielni inwalidów.

Jakkolwiek wspólne wysiłki Wydziału Rent i Pomocy Społecznej Prezydium WRN i Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Inwalidów w Bydgoszczy w zakresie zatrudnienia dały poważne rezultaty, nie mniej istnieją odcinki pracy wadliwej lub niedostatecznej w zakresie opieki nad spółdzielniami inwalidzkimi, a co za tym idzie, powstają trudności w przeszkoleniu i zatrudnieniu wszystkich inwalidów, zgłaszających się do pracy w tych spółdzielniach.

1. Niedostatecznie rozwija się szkolenie inwalidów ze wsi. Wpływa na to przede wszystkim mała ilość izb noclegowych przy spółdzielniach inwalidzkich, co nie pozwala sprowadzać na okres szkolenia, do głównych warsztatów w miastach, inwalidów ze wsi, by po ich przeszkoleniu dać im pracę w pobliżu ich stałego miejsca zamieszkania i zasilić przez to wiejskie punkty usługowe w fachowców szewskich, rymarskich, cholewkarskich i krawieckich. Istniejące obecnie izby noclegowe przy spółdzielniach inwalidzkich w Grudziądzu, Wyrzysku, Wąbrzeźnie i Chełmży, posiadające w sumie 22 łóżek, przekształciły się na stałe mieszkania już wyuczonych pracowników, w tym takich, którzy mają swoje mieszkania na wsi, a spółdzielnie w większości przypadków szkolą inwalidów z miast.
   Włączenie do szkolenia przywarsztatowego wszystkich zgłaszających się inwalidów ze wsi wymaga niezwłocznego opróżnienia już istniejących izb oraz utworzenia nowych w siedzibach spółdzielni inwalidzkich, posiadających warunki do szkolenia przywarsztatowego. Takie spółdzielnie znajdują się w Bydgoszczy, Brodnicy, Czersku, Chełmnie, Inowrocławiu, Mogilnie, Nowem, Świeciu, Rypinie, Toruniu, Tucholi i Włocławku.
2. Dotychczasowe niedostateczne zaopatrzenie spółdzielni inwalidzkich w surowce, uniemożliwia im wykonanie planów produkcyjnych i utrudnia uzyskanie wskaźników wydajności, co ma poważny wpływ na pracę i wydolność do pracy inwalidów, na pracę, która stanowi najistotniejszą formę pomocy społecznej dla inwalidów
3. Dotychczas nie przedsięwzięto dostatecznej akcji, zarówno przez Wydział Rent i Pomocy Społecznej Prezydium WRN jak i Dział Organizacji WZSP zmierzający do wykonania § 8 cyt. okólnika w sprawie przekazania spółdzielniom inwalidzkim zakładów typowych dla pracy inwalidów, zadawalając się nieporadnymi często wnioskami poszczególnych zarządów spółdzielni inwalidzkich.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezydium WRN w trosce o zagwarantowanie pracy inwalidom oraz, zmierzając do jak najszybszego naprawienia wyżej wskazanych braków i przestawienia na właściwe tory opieki nad spółdzielniami inwalidzkimi, na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. nr 14, poz. 130)

u c h w a l a :

1. Zobowiązać Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy:
   a) do przeniesienia inwalidów zatrudnionych w warsztatach spółdzielczych w miastach, a pochodzących ze wsi, do punktów usługowych na wsi, w pobliżu ich stałego miejsca zamieszkania w tych przypadkach, gdzie istnieje ta możliwość, ze względu na rodzaj kalectwa względnie schorzenia, co z jednej strony stworzy możliwości mieszkaniowe w miastach dla nowych uczni inwalidów ze wsi i opróżni dla nich stanowiska pracy w obecnie bardzo zacieśnionych warsztatach, a z drugiej strony zasili w fachowców i pozwoli rozszerzyć uspołecznione punkty usługowe na wsi;
   b) do przydzielania zaopatrzenia surowcowego dla spółdzielni inwalidów w pierwszej kolejności i w ten sposób, aby nie były one narażone na przestoje z braku surowców;
   c) do przekazywania spółdzielniom inwalidzkim z innych spółdzielni, zakładów typowych dla pracy inwalidów wraz z urządzeniami.
2. Zobowiązać:
   a) prezydia miejskich rad narodowych w: Bydgoszczy, Brodnicy, Czersku, Chełmnie, Inowrocławiu, Mogilnie, Nowem, Świeciu, Rypinie, Toruniu, Tucholi i Włocławku do przydzielania miejscowym spółdzielniom inwalidów lokali, nadających się do utworzenia izb noclegowych, przynajmniej dla 12 inwalidów, uczni przywarsztatowych ze wsi, na okres ich pobytu, w czasie szkolenia w warsztatach spółdzielczych w mieście;
   b) prezydia gromadzkich rad narodowych do przydzielania na wniosek poszczególnych spółdzielni: inwalidów, pracy, i powiatowych wielobranżowych, odpowiednich lokali na uruchomienie punktów usługowych na wsi zgodnie z planem opracowanym w oparciu o uchwałę Rady Ministrów nr 581 z dnia 19. VIII. 1954 r., w sprawie rozwoju usług masowego zapotrzebowania dla ludności miast i wsi.
   c) właściwe prezydia powiatowych rad narodowych do czuwania nad wykonaniem pkt. 2 lit. a przez wymienione w nim prezydia rad narodowych oraz wszystkie prezydia powiatowych rad narodowych nad wykonaniem przez prezydia gromadzkich rad narodowych pkt. 2 lit. b niniejszej uchwały.
3. Zobowiązać Wojewódzki Zarząd Przemysłu do przydzielania Wojewódzkiemu Związkowi Spółdzielni Pracy, z przeznaczeniem dla spółdzielni inwalidów, odpowiednich ilości surowców nadmiernych, zbędnych i odpadowych, celem pełniejszego zaopatrzenia spółdzielni inwalidów oraz właściwego zatrudnienia inwalidów.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

E. Jankowski	**J. Domiński**
Sekretarz Prezydium	Przewodniczący Prezydium

40

ZARZĄDZENIE NR 6

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

z dnia 26. X. 1955 r.

w sprawie obowiązku zgłaszania rozpoczęcia i zakończenia budowy ujęć wody dla celów pitnych

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20. III. 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) oraz w oparciu o Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 VIII. 1954 r. (Dz. U. Nr 37, poz. 161) o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy zarządza:

1. Jednostki gospodarki uspołecznionej oraz osoby prywatne przystępujące do budowy ujęć wody dla celów pitnych winny przed rozpoczęciem robót zawiadomić o tym właściwego dla danego terenu Powiatowego (Miejskiego) Inspektora Sanitarnego, podając równocześnie bliższe szczegóły projektowanego urządzenia a mianowicie: lokalizacja ujęcia, źródło wody, (woda powierzchniowa, wgłębna, źródlana), rodzaj ujęcia (studnie kopane, wiercone itd.).
2. Jednostki gospodarki uspołecznionej oraz osoby prywatne po zakończeniu budowy ujęcia wody winny zawiadomić o tym właściwego dla danego terenu Powiatowego (Miejskiego) Inspektora Sanitarnego.
3. Powiatowy (Miejski) Inspektor Sanitarny winien wydać orzeczenie w ciągu 10 dni od dostarczenia materiałów wymienionych w punkcie 1 wzgl. od chwili zawiadomienia o zakończeniu budowy ujęcia (pkt. 2).
4. Rozpoczęcie eksploatacji dozwolone jest po wydaniu orzeczenia, opartego na zgodności z przepisami sanitarnymi dla tego rodzaju budowli oraz na pozytywnym wyniku badania wody, przez właściwego dla danego terenu Powiatowego (Miejskiego) Inspektora Sanitarnego.
5. Winni naruszenia wzgl. niewykonania niniejszego zarządzenia podlegają na podstawie art. 22 ustawy z dnia 21. II. 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 27, poz. 198) karze pracy poprawczej do 3 miesięcy, lub grzywny do 3.000,— zł.
Sprawy z tego zakresu rozstrzygane będą w postępowaniu karno-administracyjnym.
6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
J. Wojciechowski
Kierownik Wojewódzkiego Wydziału Zdrowia

Zgłoszenia na prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy na 1956 r. należy dokonać do dn. 15. 12. 1955 r.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy na 1956 r.

Opłata za prenumeratę wynosi:

rocznie — zł 18,— ze skorowidzem
półrocznie — zł 10,— bez skorowidza

Opłata powinna być uiszczona z góry przed początkiem okresu prenumeraty, tj. za okres roczny lub za I półrocze — do dn. 24. 12. 1955 r., za II półrocze — do dn. 15. 6. 1956 r.

Wpłaty należy dokonać do Narodowego Banku Polskiego — III Oddział Miejski w Bydgoszczy na konto nr 205-95/1-78

Rachunków za prenumeratę nie wysyła się

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wydział Ogólno-Gospodarczy, Bydgoszcz ul. Generalissimusa Stalina nr 3, Redakcja i Administracja czynne od godz. 8—15

PRENUMERATA „Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy" wynosi: rocznie zł 18.—, półrocznie zł 10.—.
Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku 0,90 zł. Przy większej ilości stron o 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony.
CENY OGŁOSZEŃ: o zagubionych dokumentach: ryczałt zł: 10,50 od jednego dokumentu, po zł 1,50 od każdego dalszego dokumentu, konkursy i przetargi zł 1,80 za wiersz jednoszpaltowy. Ogłoszenia handlowe i bilansowe oraz inne zł 2,70 za wiersz mm 1 szp. Za układ tabelaryczny dolicza się 100%.
Konto bankowe:
Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, Narod. Bank Polski III Oddz. Miejski w Bydgoszczy, nr 205-95/I-78
Cena zł 0,90

RSW „Prasa" Bydg. zam. 3481 nakł. 1.800 egz f. A-4 pap. dostarcz. 14. XI. 55. E-6-6698

ODBIORCA